

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 12T/12/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3721010039
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Kovačínová
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2021:3721010039.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Považskej Bystrici, samosudkyňou JUDr. Luciou Kovačínovou, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 31.05.2021, v trestnej veci obžalovaného C. E. X., nar. XX.XX.XXXX H. Q., D. A., pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák., s poukázaním na § 138 písm. a) Tr. zák. a prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. a) Tr. zák., takto

rozhodol:

obžalovaný C. E. X. B. Y. A. Q. R. B. V. L. B., nar. XX.XX.XXXX H. Q., D. A., trvale bytom XX-XXX Q. Š. XXXc G.. X, D.L. A., toho času bytom D. F. XXX, O. D. R.,

je vinný, že

dňa 26.08.2020, okolo 22.45 h, ho spozorovali príslušníci hliadky Obvodného oddelenia Policajného zboru Považská Bystrica, D.. K. Š. a U.. A. T., ako pod vplyvom alkoholu prevracal dopravné značky v smere na O. G. H. D. R. a keď sa k nemu priblížili na služobnom motorovom vozidle, začal z miesta utekať a príslušníci Policajného zboru D.. K. Š.B. a U.. A. T. ho začali prenasledovať, pričom nereagoval na ich ústne výzvy v znení „stoj, polícia“, zaistili ho pri predajni bicyklov V. R. U. Z. G.. A.. Š. H. D. R., kde ho vyzvali na preukázanie totožnosti, čo odmietol, voči príslušníkom Policajného zboru sa správal arogantne, agresívne, vulgárne im nadával, kládol im aktívny odpor a snažil sa z miesta utiecť, vyhrážal sa im, že ich zabije a tiež, že zabije seba, v dôsledku čoho proti nemu použili donucovacie prostriedky - hmaty a chvaty sebaobrany a obž. E. C. X. najskôr položili na chodník, čomu sa ale neustále vzpíeral, preto ho postavili a opreli o výklad predajne bicyklov, kedy pravou rukou vytiahol zo zadného vrečka nohavíc nôž s dĺžkou čepele 8 cm, ktorým sa oháňal k príslušníkom Policajného zboru a znovu vykrikoval, že ich zabije a tiež, že zabije seba, pričom príslušníci Policajného zboru boli nútení pred ním ustupovať, aby ich nožom nezasiahol, nstržm. A. T.L. sa pokúsil obvinenému nôž vykopnúť, čo sa mu ale nepodarilo, neskôr mu zachytil pravú ruku, z ktorej mu nôž vypadol na zem a následne mu nasadili služobné putá a predviedli ho na Obvodné oddelenie Policajného zboru Považská Bystrica, čím obvinený príslušníkom Policajného zboru nespôsobil žiadne zranenia ani majetkovú škodu,

t e d a

- použil násilie v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,

- inému sa vyhrážal usmrtením v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa,

t ý m s p á c h a l

- zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák., s poukázaním na § 138 písm. a) Tr. zák.,

- prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a

odsudzuje sa za to

podľa § 323 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l), n) Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák., na trest odňatia slobody v trvaní 3 (slovom: tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd ukladá obžalovanému trest prepadnutia veci:

- 1 ks skladací vreckový nôž čiernej farby s ošúchanou rukoväťou a čepeľou, dĺžky 8 cm.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. súd ukladá obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie v ambulantnej forme.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Považská Bystrica podal na obžalovaného obžalobu pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukázaním na § 138 písm. a/ Tr. zák. a prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., ktorých sa mal obžalovaný dopustiť na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výroku.

Obžalovaný po poučení urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe.

Podľa § 257 ods. 6 Tr. por. pred rozhodnutím súdu o prijatí vyhlásenia obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe, ako aj pred rozhodnutím o prijatí vyhlásenia obžalovaného podľa odseku 4, súd zistí stanovisko prokurátora, poškodeného a zúčastnenej osoby, ak sú prítomní na hlavnom pojednávaní.

Podľa § 257 ods. 7 Tr. por. súd po vyhlásení obžalovaného podľa odseku 5 rozhodne uznesením, či toto vyhlásenie obžalovaného prijíma alebo neprijíma.

Podľa § 257 ods. 8 Tr. por. ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného podľa odseku 5 prijíma, zároveň vyhlási, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná a vykoná iba dôkazy súvisiace s nepriznaným skutkom, výrokom o treste, náhrade škody alebo ochranného opatrenia. To nevyklučuje možnosť výsluchu obžalovaného o účasti inej osoby na žalovanej trestnej činnosti.

Keďže obžalovaný urobil vyhlásenie, že je vinný, na všetky otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/ g/ a h/ Tr. por. odpovedal „áno“ a prokurátor súhlasil s prijatím vyhlásenia, a teda boli splnené všetky podmienky k tomu, aby súd vyhlásenie obžalovaného prijal, tento jeho vyhlásenie prijal a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutkov sa nevykoná a vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Vzhľadom na takto prevedené dokazovanie potom súd nemal pochybnosti, čo do zistenia skutkového stavu, nakoľko tento mal jednoznačne za preukázaný priznaním obžalovaného, resp. jeho vyhlásením. Po právnej stránke potom súd jeho konanie kvalifikoval ako zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukázaním na § 138 písm. a/ Tr. zák., teda že použil násilie v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom

konania - so zbraňou a prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., teda že inému sa vyhrážal usmrtením v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom svedkyne L. X., oboznámením správ na obžalovaného, pracovnej zmluvy, lekárskeho nálezu, lekárskej prepúšťacej správy, preukazu o zdravotnej starostlivosti, odpisu registra trestov, registra priestupkov, znaleckého posudku G.. D., a oboznámením vecného dôkazu a zistil nasledovné:

Z výsluchu svedkyne L. X., manželky obžalovaného, bolo zistené, že uvedenému incidentu predchádzala ich hádka pod vplyvom alkoholu, po ktorej obžalovaný odišiel z domu, voči nej vtedy agresívny nebol. Svedkyňa uviedla, že obžalovaný je jediný zárobkovo činný, stará sa príkladne aj o jej tri deti z predchádzajúceho manželstva, navyš spolu teraz čakajú dieťa, v súčasnosti je v druhom týždni tehotenstva.

Obžalovaný je od 18.1.2021 zamestnaný v spoločnosti R. E., E..A..O... Od 22.12.2020 do 25.12.2020 bol hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení NsP Považská Bystrica po tom ako chcel skočiť z mosta pre akútnu intoxikáciu pervitínom a alkoholom s poruchami správania. V súčasnosti navštevuje psychiatrickú ambulanciu G.. G..

Obžalovaný bol jedenkrát priestupkovo postihnutý za drobnú krádež dňa 01.03.2018.

Súdne trestaný bol obžalovaný doposiaľ trikrát, naposledy rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 30.04.2019, sp. zn. 1T/49/2019 právoplatným 30.04.2019 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. na trest odňatia slobody podmienene na 7 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 24 mesiacov do 01.05.2021.

Zo znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria G.. K. D. č. 107/2020 bolo zistené, že obžalovaný bol v čase spáchania skutku v stave stredne ťažkej opitosti, dve hodiny po skutku mal v dychu namerané takmer dve promile alkoholu. Skúmaním duševného stavu obžalovaného u neho znalec zistil syndróm závislosti na alkohole a syndróm závislosti na pervitíne, pričom obžalovaný udáva dlhodobú abstinenciu. Znalec skonštatoval, že obžalovaný v minulosti ani v čase spáchania skutku netrpel duševnou chorobou v pravom slova zmysle, t.j. psychózou (choromyseľnosťou). Stredne ťažká opitosť obžalovaného nemala vplyv na jeho rozpoznávacíe schopnosti. Obžalovaný mohol rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť. V stave stredne ťažkej opitosti boli jeho ovládacie schopnosti znížené vo forenzne nevýznamnej miere, čiže racionálna kontrola jeho konania bola ľahko znížená. Stredne ťažká opitosť dezinhibovala (odbrzdila) a zvýrazňovala impulzivitu a agresivitu v jeho konaní. Stav opitosti si obžalovaný privodil sám a dobrovoľne, pričom z minulosti mal dostatok vedomostí o tom, že sa pod vplyvom alkoholu prejavuje agresívne. U obžalovaného nenastala po spáchaní vyšetrovaného skutku žiadna duševná porucha. Znalec u obžalovaného zistil syndróm závislosti na pervitíne, denný konzum pervitínu bol od jeho 15 do 28 rokov, užíval ho šnupaním alebo fajčením, po odznení účinku drogy nastal rozvoj abstinencnej symptomatiky - únava, malátnosť, apatia, nechúť k aktivitám, pokles nálady, naďalej bol prítomný craving (baženie po droge), pričom

obžalovaný údajne abstínuje posledné dva roky, aj podľa vyjadrenia jeho manželky, ako motiváciu uvádza rodinu. Prítomná je u neho tiež závislosť na alkohole, konzum bez vyhradeného sortimentu druhu alkoholu, prítomné sú alkoholické ťahy s pitím už v ranných hodinách, nemá kontrolu nad dávkou skonsumovaného alkoholu, nie je schopný dlhodobejšej abstinencie, máva palimpsesty (výpadok pamäti na obdobie opitosti), v opitosti máva opakovane agresívne správanie potvrdené manželkou, pokračuje v konzume alkoholu aj napriek tomu, že má vedomosť o svojom agresívnom a sociopatickom správaní v opitosti, manželka mu nadmerný konzum alkoholu vyčíta, pije aj sám, prípadne si v rámci cravingu k pitiu vyhľadáva spoločnosť (napríklad pobyty u švagra), po ukončení alkoholického ťahu nastáva rozvoj abstinencnej symptomatiky, závislosť na alkohole si neuvedomuje a bagatelizuje ju. Verbalizuje pozitívny postoj k ochrannej protialkoholickej liečbe, ale iba v prípade jej uloženia v ambulantnej forme. Obžalovaný chápe zmysel a účel trestného stíhania. Z psychiatrického hľadiska obžalovaný netrpí takým duševným ochorením, ktoré by podmieňovalo jeho nebezpečnosť pre spoločnosť, z psychiatrického hľadiska nie je pobyt obžalovaného na slobode nebezpečný a v prípade, že sa prejaví nebezpečne pre spoločnosť, bude to jeho racionálne a cieľavedomé rozhodnutie s plne zachovanými rozpoznávacími a ovládacími schopnosťami. Znalec mu preto neodporúča žiadnu z foriem psychiatrického

ochranného liečenia. Obžalovaný v minulosti opakovanne absolvoval liečbu závislosti v ústavnej forme. Vzhľadom k tomu, že bol u neho zistený syndróm závislosti na alkohole, považuje znalec za účelné a prospešné, aby mu bolo nariadené ochranné protialkoholické liečenie v ambulantnej forme.

Súd zároveň oboznámil vecný dôkaz - skladací vreckový nôž čiernej farby s ošúchanou rukoväťou a čepeľou dĺžky 8 cm.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 49 ods. 1, 2 Tr. zák. súd môže podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak a) vzhľadom na osobu páchatela, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatela výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný, alebo b) prijme záruku za nápravu páchatela a ak vzhľadom na výchovný vplyv toho, kto záruku ponúkol, má za to, že výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný. Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak súd odsudzuje páchatela za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmienene prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd zaradí páchatela na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Súd u obžalovaného súd zistil dve poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. l/ a n/ Tr. zák., a to že obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval a že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom a dve príťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písm. h/ a m/ Tr. zák., teda že spáchal viac trestných činov a bol už za trestný čin odsúdený. Vzhľadom na uvedené potom súd vychádzal z trestnej sadzby 3 - 8 rokov.

Je nepochybné, že obžalovaný sa uvedenej trestnej činnosti dopustil v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia uloženého mu rozhodnutím Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 30.04.2019, sp. zn. 1T/49/2019 právoplatným 30.04.2019 (skutok spáchaný dňa 26.08.2020, skúšobná doba do 01.05.2021), a preto v zmysle Trestného zákona bolo potrebné ukladať mu nepodmienečný trest odňatia slobody. Súd pri ukladaní trestu na jednej strane zohľadnil skutočnosť, že obžalovaný počas celého trestného konania napomáhal orgánom činným v trestnom konaní, svoje konanie priznal a oľutoval a na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine, na strane druhej však vzal do úvahy skutočnosť, že ani predchádzajúce podmienene odsúdenie a hrozba nepodmienečného trestu odňatia slobody neodradila obžalovaného od páchania trestnej činnosti. Neobstojí pritom ani tvrdenie obžalovaného a jeho manželky, že trestného činu sa dopustil po ich vzájomnej hádke a pod vplyvom alkoholu, keďže obžalovaný si stav opitosti privodil sám a dobrovoľne, pričom z minulosti mal dostatok vedomostí, že pod vplyvom alkoholu sa prejavuje agresívne, navyiac obžalovaný napriek tomu mohol rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť, ktoré skutočnosti vyplynuli aj z vypracovaného znaleckého posudku. Na základe uvedených skutočností súd mal za to, že obžalovanému je potrebné uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby, teda vo výmere 3 roky, nakoľko len takýmto trestom sa zabezpečí účel trestu, najmä ochrana spoločnosti, prevýchova páchatela, pričom uvedený trest zároveň v dostatočnej miere vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Obžalovaný bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Obžalovanému bol zároveň uložený trest prepadnutia vecí - skladacieho vreckového noža čiernej farby s ošúchanou rukoväťou a čepeľou dĺžky 8 cm, keďže sa jednalo o vec ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu.

Súd tiež uložil obžalovanému ochranné ambulantné protialkoholické liečenie v zmysle záverov znaleckého posudku G.. D..

Poučenie:

Tento rozsudok môže odvolaním napadnúť:

- a) p r o k u r á t o r pre nesprávnosť, ktoréhokoľvek výroku,
- b) o b ž a l o v a n ý pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,
- c) p o š k o d e n ý pre nesprávnosť výroku o náhrade škody,
- d) z ú č a s t n e n á o s o b a pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku, môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo, že chýba.

V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor; len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť, okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného.

Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.